

Selbu kommune

Plan, bygg og landbruk

Miljøverndepartementet, avdeling for
naturforvaltning
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref:
200904219-/GKM

Vår ref: (må oppgis ved svar)
2008/2118-24/090/RUNGAR Dok:18141/2010

Dato:
15.12.2010

Høringsuttalelse til endringer i rovviltforskriften, godtgjøringsordning for forsøk på skadefelling av rovvilt

Selbu kommune viser til brev av 3. november 2010, med forslag til endringer i rovviltforskrifta om godtgjøringsordning for forsøk på skadefelling av rovvilt. Selbu kommune slutter seg til Utmarks kommunenes Sammenslutning (USS) sin uttalelse og gir følgende høringsuttalelse.

Overordna kommentarer

Den midlertidige forskriften om godtgjøring til skadefelling har, som departementet også understreker i sitt høringsbrev, ikke fungert tilfredsstillende. Den har verken fungert som et insentiv til å få utført skadefelling av rovdyr på en effektiv måte, eller gitt skadefellingslagene kompensasjon for faktisk utført arbeid. Den har ikke bidratt til å dempe konfliktene i rovdyrdebatten, men i mange tilfelle fungert som en kilde til frustrasjon på lokalt nivå over rammene for den nasjonale rovviltpolitikken. Selbu kommune er derfor glad for at departementet foreslår grunnleggende endringer til dagens ordning, i forslaget som nå er sendt på høring.

Selbu kommune er i hovedsak positive til i forslaget til endringer i rovviltforskriften på følgende punkt:

1. *Forslaget om å gi godtgjøring fra dag én av skadefellingsforsøket.* En ser på det som helt grunnleggende at deltakere i fellingslagene får godtgjøring for den *faktiske tiden* de har brukt på skadefellingsforsøket, uansett lengde på et slikt oppdrag. Det er også viktig med godtgjørelse fra dag én for å gi insentiv til et effektivt uttak av det skadegjørende rovviltet.
2. *Forslaget om å ta bort vilkårene om at fellingsforsøket må ha pågått "regelmessig" og med "tilstrekkelig intensitet".* Vi er tilfredse med at departementet ikke knytter ytterligere vilkår i forhold til å få godtgjøring, men at det blir utbetalt så lenge det kan dokumenteres at vedkommende har deltatt i fellingslaget.
3. *Forslaget om å ta bort tilknytningen mellom godtgjørelse og tapt arbeidsfortjeneste.* Det er positivt at departementet legg til grunn at alle deltakere i skadefellingslagene skal få godtgjørelse for innsatsen, uansett arbeidssituasjon.
4. *At ordningen med dekning av faktiske og dokumenterte utgifter blir videreført,* og at den også omfatter deltakere som ikke hører til et kommunalt eller interkommunalt skadefellingslag.

Prinsipielle merknader – spørsmålet om retten til godtgjøring

Det er likevel en stor mangel ved forskriftsforslaget at det opprettholder godtgjøring som *en løyveordning*. USS har ved flere anledninger påpekt de prinsipielle sidene ved dette, og har etterlyst departementet sitt standpunkt på dette. En viser til USS uttalelse i forbindelse med høring på midlertidig forskrift for godtgjørelse til skadefellingslag (s. 2-3):

”Rovdyrpolitikken er statens ansvar. Det innebærer at staten ikke bare har ansvaret for utformingen av politikken og de nødvendige virkemidler, men også har ansvaret for å gjennomføre den. Dette er også understreket av en enstemmig Høyesterett i den såkalte Rendalsdommen fra 2006, hvor det innledningsvis påpekes at rovdyrpolitikken er en del av statens naturfredningspolitikk, og at kostnadene ved politikkgjennomføringen er statens ansvar fullt ut. (...)

Det tør være innlysende at rovdyrforvaltningen i overskuelig fremtid vil være avhengig av lokale fellingslag. For det første er det verken hensiktsmessig eller ønskelig å utvide SNO i et omfang som skulle gjøre det mulig for SNO å foreta all skadefelling i hele landet. For det andre er det hevet over tvil at vi med dagens rovdyrpolitikk vil ha behov for forholdsvis omfattende og raske uttak av skadedyr, noe som bare kan gjennomføres av lokale fellingslag. Det følger av en slik erkjennelse at en forskrift om godtgjørelse for skadefelling ikke kan være basert på årlige bevilgninger, men må bygge på at de kostnader som til enhver tid måtte vise seg nødvendige skal dekkes av staten. Ordningen bør således være rettighets- og ikke bevilgningsbasert.”

Dessverre kan vi ikke se at departementet foreslår endringer på dette punktet, og myndighetene stadfester med dette at de ikke ønsker å ta fullt ansvar for de kostnadene den nasjonale rovviltpolitikken faktisk medfører. I forslaget til ny § 9 a første punktum i rovviltforskriften, er ordlyden som følger:

”Der fellingsforsøk etter § 9 utføres av kommunalt/interkommunalt oppnevnt fellingslag kan kommunen utbetale godtgjøring til fellingslaget for den tid som er benyttet til fellingsforsøk.”

Ordlyden ”kan” viser at det kommunen ikke har *plikt* til å utbetale godtgjørelse til fellingslaget, utbetalinger vil altså være avhengig av de til enhver tid tildelte midler kommunen har til rådighet. Utbetalinga av godtgjørelse fra kommunen, må sees i sammenheng med de økonomiske rammene Fylkesmannen skal tildele for hvert vedtak om skadefelling, jf forslag til ny § 9 a fjerde punktum:

”Utbetalingen må ikke overskride de rammer som fremgår av fylkesmannens vedtak om felling”.

Det kommer også frem i forslag til § 9 tredje ledd, fjerde punktum at Fylkesmannen, sammen med vedtak om felling, *”kan [også] gis bestemmelser om dekning av påløpte utgifter i forbindelse med felling.”*

Fylkesmannen har dermed heller ikke plikt til å fatte vedtak om at utgifter skal kompenseres. Det legges til grunn at Fylkesmannen vil tildele midler til godtgjørelse i samsvar med forskriften, og de budsjetterte midlene han har til rådighet. Problemet oppstår når de budsjetterte midlene ikke dekker de faktiske kostnadene for skadefellingen.

Hvor stor rovdyrproblemene er, kan variere fra sesong til sesong, avhengig av blant annet resultatene av lisensjakta. Vi Lurer på hvilket prinsipp Fylkesmannen skal legge til grunn dersom de budsjetterte midlene til godtgjørelse ikke dekker de forventede, eller reelle, kostnadene til

skadefelling. Skal det legges til grunn et ”først-til-mølla” prinsipp blant skadefellingslagene, slik at de som jakter tidlig i sesongen får kompensasjon, men ikke de sist i sesongen? Eller skal midlene fordeles jevnt, men med mindre godtgjørelse til hvert lag?

I forskriftsforslaget legg departementet til grunn at utbetalingene skal skje på grunnlag av satser fastsatt av enten Stortinget, Miljøverndepartementet eller Direktoratet for Naturforvaltning. Departementet skriver i høringsbrevet at en sats på kr 1000,- per døgn er hensiktsmessig. Men summen på kr 1000,- er ikke inkludert i forskrifta, og myndighetene står dermed i prinsippet fritt til å sette satsen etter det som er mest hensiktsmessig frå år til år. Dette bygger også opp under godtgjørelsesordninga som en *løyveordning*.

En legger til grunn at alle deltakere i fellingslagene, uavhengig av når på året fellingslaget måtte være i aktivitet, *får tildelt samme timesatsen*, i samsvar med forskriften. Men siden det faktiske behovet for skadefelling kan variere sterkt frå år til år, og innad mellom fylkene, gir timesatsen likevel ikke noen garanti for at utbetaling av kompensasjon faktisk blir gjennomført. Dersom utgiftene viser seg å bli større enn den tildelte budsjettammen, vil Fylkesmannen likevel møte problemet med prioritering mellom skadefellingslagene.

Selbu kommune ber departementet om å gjøre godtgjørelsen *rettighetsbasert*.

Ikrafttredelse og tilbakevirkning

Ordningen skal ha tilbakevirkende kraft for beitesesongen 2010, med virkning fra 1. juni 2010. En mener tilbakevirkningen bør gjelde fra 1. januar 2010. Da vil forskriften avløse den midlertidige forskriften som opphørte 31. desember 2009 uten mellomrom. Slik det nå er foreslått vil det være en periode på fem måneder hvor skadefellingslagene ikke er omfattet av en kompensasjonsordning.

Departementet viser til at tilbakevirkingskraften knytter seg til ”beitesesongen 2010”. Vi vil påpeke at skadefellinger også er aktuelt i reinbeiteområder hvor beiting pågår hele året. Derfor bør det også kompenseres for utgifter til skadefellinger i perioden 1. januar til 1. mai 2010. Dette vil ikke ha stor innverknad på ordningen, da det ikke er mange skadefellinger i denne perioden.

Med hilsen

Selbu kommune
v/ Hovedutvalg for Bygdautvikling og drift

Kopi til:
Gro Kvelprud Moen
USS

C/O Advokatfirmaet Lund & Co DA, Postboks 1148 Sentrum 0104 OSLO